

Voorwoord

De koude, donkere dagen zijn weer bijna voorbij en maken plaats voor langere, lichte dagen. Stilaan kondigt de lente zich aan. Alhoewel het nog februari is, zijn de maartse buien volop hun gang aan het gaan. Maar toch zie je al tekenen die de lente aankondigen. Het blijft al veel langer licht, de krokussen staan volop in bloei en zelfs staan er hier en dan al enkele paasbloemen in bloei. Stilaan ontwaakt de natuur uit zijn winterslaap.

Anderzijds komen er verschillende feestdagen aan waarin het gemis van ons kindje zo voelbaar is: Pasen zonder paaseitjes, Moeder- en Vaderdag zonder ons engeltje...

Dit jaar viert Lieve Engeltjes zijn 25 jaar bestaan. 25 jaar geleden werd deze mailgroep opgericht voor ouders die een kindje verloren hebben. Dit wordt dan ook uitbundig gevierd op 11 maart in Houten, een feest waar leden en oud-leden mekaar ontmoeten. Een verslag hiervan volgt in ons volgend magazine. De meeste artikels gaan over dit 25 jarig bestaan, wat betekent of heeft LE voor ons betekend.

Veel leesplezier en hopelijk ontmoeten we mekaar op 11 maart in Houten.

Een warme groet namens de redactie,
Bernadette, Daisy, Deborah, Linda, Ellen

Bernadette, mama van Noël, Anique*, Judith en Daphne

Voorwoord van bestuur.

De kop van 2023 is eraf en dat betekent dat er een nieuw magazine is. Dit jaar in het teken van ons jubileum. Lieve Engeltjes bestaat al 25 jaar. We zullen dit ook extra aandacht geven. Op zaterdag 11 maart zal er een dag zijn van samen komen. Een mooie lezing van dhr. Keirse en interessante stands. Daarnaast wordt er druk gewerkt aan een mooi nieuw boek

Maar allereerst is hier het nieuwe magazine die ook in het teken van het jubileum geschreven is. Heel veel leesplezier en we hopen jullie te ontmoeten op de jubileum dag.

Lieve groet José, Ellen, Tineke en Ellen

Jubileum Lieve Engeltjes

25 jaar lotgenotencontact bij verlies van een kind

Het is bijna zover. Lieve Engeltjes bestaat 25 jaar! Om hier samen bij stil te staan is er een jubileum dag op 11 maart bij van der Valk in Houten. Hier zullen leden en ex-leden aanwezig zijn die zich van tevoren hebben opgegeven. Tevens is er een boek geschreven met ervaringsverhalen door leden van Lieve Engeltjes.

Jubileum dag

We zijn trots dat op deze bijzondere dag Manu Keirse komt spreken. Hij is rouwdeskundige en pleitte in 1989 al om overleden kinderen in de armen van de ouders te geven, de herinneringen levendig te houden en blijvende erkenning te geven aan ouders van een overleden kind. Tevens breekt hij met bepaalde gedachten over rouw die in onze maatschappij vanzelfsprekend lijken te zijn. Volgens hem kan verlies niet verwerkt worden, maar spreekt hij over het overleven van verlies. Dit zal voor vele ouders die moeten leven met het overlijden van hun kind herkenbaar zijn.

Tijdens de lunch is er de ruimte om met elkaar na te praten over de inspirerende woorden van Manu Keirse en om elkaar beter te leren kennen. Over het algemeen verloopt het contact bij Lieve Engeltjes door te schrijven via de lijsten. We kennen elkaar heel goed, omdat we kwetsbare en pijnlijke momenten met elkaar delen. Toch hebben vele van jullie elkaar nog nooit gezien. Lieve Engeltjes wil samen met jullie stil staan bij het jubileum en dit geeft ons de mogelijkheid elkaar nog beter te leren kennen. Lieve Engeltjes zorgt ervoor dat jullie elkaar herkennen door naamspeldjes.

In de middag zullen er verschillende stands staan met producten en ideeën rondom verlies en rouw. Voor ouders en kinderen is er de gehele dag de mogelijkheid om samen iets creatiefs te maken. We hopen er samen met jullie een mooie dag van te maken. Een dag waarbij we stil staan bij het jubileum van Lieve Engeltjes, maar ook bij alle kindjes die we moeten missen.

Boek

In de afgelopen 25 jaar is er veel veranderd in hoe er omgegaan wordt met het verlies van een kind. En als we nog verder terugkijken dan is dat verschil nog groter. 50 jaar geleden werd bij ouders waarvan het kindje rond de geboorte overleed niet stilgestaan bij het verlies. Doorgaan en vergeten werd in de omgeving en ziekenhuizen meestal aangeraden en zo werd er ook gehandeld. Er is gelukkig veel veranderd sinds die tijd. Ouders mogen hun overleden kind in hun armen houden, herinneringen vastleggen en er is meer ruimte voor rouw. In het boek wordt getracht een beeld te schetsen van deze veranderingen aan de hand van ervaringsverhalen geschreven door leden van Lieve Engeltjes.

We hopen jullie te zien op de jubileum dag van Lieve Engeltjes op 11 maart!

Daisy, mama van Jill*, namens de jubileumcommissie

Contact met lotgenoten

Door Linda, mama van Sven*

Voordat onze zoon overleed, wist ik zelf eigenlijk niets echt af van het bestaan van allerlei lotgenotengroepen en organisaties, zoals onder andere Lieve Engeltjes. Pas na zijn overleden kwam ik achter het bestaan hiervan en voor mijzelf persoonlijk is contact met lotgenoten echt van groot belang geweest en nog altijd is het fijn om te kunnen spreken met mensen die aan een woord genoeg hebben en elkaar (in ieder geval deels) begrijpen. Hoe lief de mensen om je heen hopelijk ook zijn, alleen mensen die ook een kind verloren zijn, begrijpen echt hoe het is. Hierdoor kan het een grote steun zijn om contact te hebben met lotgenoten. Dit blijkt ook wel uit hoe veel mensen aangesloten zijn bij lotgenootgroepen. Bij Lieve Engeltjes alleen al zijn ongeveer 170 lotgenoten aangesloten, wat ook wel laat zien hoe veel behoefte er is aan een plek om contact te kunnen hebben met lotgenoten.

Dit jaar bestaat Lieve Engeltjes al 25 jaar. 25 jaar waarin heel veel mensen contact hebben opgebouwd met lotgenoten en waarbij ruimte is voor iedereen om te voelen wat er is. Lijsten waardoor gesproken kan worden met lotgenoten, maar ook specifieke lijsten zoals lijsten voor ouders die opnieuw zwanger zijn na verlies maar ook lijsten voor ouders die geen levend kindje hebben om voor te zorgen. Daarnaast is er een webshop van Lieve Engeltjes en is er het magazine Gedeelde gedachten.

Zoals gezegd bestaat Lieve Engeltjes al een geruime tijd. Voor dit artikel is Monique zo lief geweest wat te vertellen over zichzelf, haar overleden dochter Mabel* en wat Lieve Engeltjes voor Monique betekent.

Ik ben Monique Minneboo, 53 jaar, 31 jaar getrouwd met Mario, sinds 5 jaar woonachtig in Waarland, na een leven in de Zaanstreek. Ik hou van knutselen, naaien, haken (ik heb heel wat dekentjes en mandjes gemaakt voor stil geboren kindjes) , sporten, gedichten schrijven en bezig zijn met onze paardjes, geitjes, kippetjes, konijnen, honden en kat.

Ik ben trotse en blij Mama van een zoon, Murphy, 1-6-'97, en twee dochters Mabel 7-9-'99 en Muraya 18-4-'2002.*

Wij kregen onze kinderen niet gemakkelijk...ik ben op mijn 16e overreden door een vrachtwagen! Ook meteen de oorzaak van overlijden van Mabel; de placenta was (vermoedelijk) in littekenweefsel genesteld.*

Ze werd geboren met 27 weken, maar ze liep 4 weken achter én zat al drie weken dood in mijn buik , ze was heel kwetsbaar en al bruin! Onze wereld stortte in!!! (Haar hele verhaal staat op haar engeltjespagina bij LE.)

Toen ze een jaar geweest was ben ik begonnen met mailen bij LE,...ik had het zwaar en lotgenotencontact hielp; zij begrepen hoe ik me voelde!

Ik ben herhaaldelijk gevraagd als gans, maar was/ben niet zo handig op de pc, dus durfde dat niet zo goed. Maar elk kwartaal een gedicht schrijven voor het magazine...jaaaaa, dát leek me wel wat!! Dat doe ik nu ook al heel wat jaartjes.

Dankzij LE voelde ik me niet meer zo alleen staan...de buitenwereld kon (kan) heel hard en dom reageren!

Ik heb mee gemaïld op LE09, LE14 en GNLE03 (als ik het nog correct weet)

Tót we overgingen naar een compleet andere site...toen werd 't me te ingewikkeld en stopte ik met mailen op de lijsten.

Maar begon al snel te schrijven voor het magazine van LE, met zeer veel plezier, voor mijn lotgenoten!!! Ik geniet enorm van de jaarlijkse vrijwilligersdagen...dan praten we vrijuit over onze engeltjes, knutselen iets met hen in onze gedachten, eten samen, we kunnen huilen ,maar ook lachen met elkaar ,....er is begrip en enorm veel steun!!!!

Lotgenotencontact is al sinds haar geboorte heel belangrijk voor me en ik zou het niet willen missen!!!

Voor nieuwe lotgenoten kan ik me heel goed voorstellen dat het heel spannend moet zijn om contact te leggen met lotgenoten...maaaarr,...ik weet zéker dat je er veel aan zult hebben! Iedereen gaat respectvol met elkaar om, luistert naar elkaars verhalen, er is altijd ruimte voor emoties en er ontstaan soms zelfs jarenlange vriendschappen.

Dát is de -bij lotgenoten welbekende- warme deken van LE!

Rouw

Als je een dierbare verloren bent, ga je door een rouwproces heen.

Dit is heel normaal en zal met ups en downs gaan. Accepteer dat je het hele proces door moet en tijd doet heel veel. Het geneest de wonden niet maar heelt ze wel voor een deel. Je zult uiteindelijk weer kunnen leven en zelfs kunnen lachen.

Rouw kent ontzettend veel emoties verdriet, somberheid maar ook boosheid. Geef die emoties de ruimte, ze mogen er zijn. Het kan soms helpen je hoofd leeg te maken door middel van sporten, iets te doen als een hobby, iets creatiefs. Of gewoon praten met een goede vriend of vriendin. Blijf ook goed voor jezelf zorgen probeer te blijven eten, bewegen en slapen. Desnoods met hulp van medicatie maar door slaaptkort krijg je nog meer last van depressieve gevoelens.

De vier rouwtaken:

- Het verlies aanvaarden;
- De pijn (door)voelen;
- Aanpassen aan een leven waar de overledene geen deel meer van uitmaakt, en
- Het verlies een plek geven om zonder de overledene verder te kunnen leven

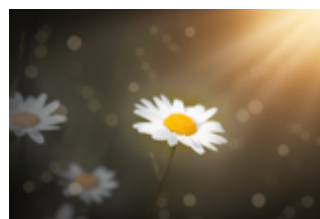
Ook kan het helpen te lezen over rouw om het beter te begrijpen. Lezen kan je helpen handvaten te krijgen. Hoe om te gaan met je pijn en verdriet. Je zult ook merken dat er veel dingen zijn die je bekend voorkomen.

Prof. dr. Manu Keirse heeft verschillende bestsellers op zijn naam staan. Afscheid van moeder, Als je een prille zwangerschap verliest, Helpen bij verlies en verdriet, Helpen bij ziekte en pijn, Later begint vandaag, Stil verdriet en Van het leven geleerd zijn een aantal boeken van zijn hand.

Deborah mama van Max* en Sophie *

Stichting Memento Mei Nominis "Zodat gedenken tastbaar wordt"

In dit stukje willen wij graag aandacht geven aan de stichting Memento Mei Nominis, "Zodat gedenken tastbaar wordt". Hieronder is een stukje te lezen van de oprichters van deze mooie stichting. In een volgende editie van het magazine zal nog een uitgebreider artikel over deze stichting verschijnen.

Vanuit persoonlijke ervaring en het zien van vele begraafplaatsen waar slechts een lantaarn en een knuffel bij een graf tonen dat het een kindgrafje betreft, hebben wij reeds jaren het gevoel "iets te willen doen".

Iedere ouder of andere nabestaande van een begraven kindje verdient in onze ogen een mooi plekje om te kunnen herdenken.

Het zien van een kindgrafje dat niet voorzien is van een naam, maar een "anoniem" plekje is, doet ons zeer.

Niemand bereid zich voor op het verliezen van een kind en wanneer dit dan toch gebeurt staat het leven stil.

Diverse redenen -die hier niet genoemd hoeven worden- kunnen dan de oorzaak zijn van het niet bij machte zijn van het realiseren van een gedenkteken.

Wij besloten hier iets in te willen betekenen en hebben daarom geïnvesteerd in materiaal en apparatuur om gedenkplaten te kunnen maken.

Om betrouwbaarheid en transparantie te waarborgen hebben wij hiervoor een stichting opgericht. De kosten van oprichting zijn ook uit eigen vermogen betaald.

De eerste start wilden wij graag uit eigen vermogen betalen. We hopen daarnaast op voldoende financiële middelen vanuit sponsoring en giften om zo veel mogelijk nabestaanden een gedenkteken te kunnen geven.

Arjen en Pamela

25 jaar Stichting Lieve Engeltjes

Het programma van onze jubileumdag op 11 maart '23 ziet er als volgt uit:

- 10.30 – 11.15: Informele inloop met koffie/thee e.d.
- 11.15 - 11.30: Welkomstwoord en opening
- 11.30 – 12.30: Lezing door Manu Keirse
- 12.30 – 14.00: Lunch pauze
- 14.00 – 16.15: Informeel samenzijn met drankjes/creatiefhoek/stands
- 16.15 – 16.30: Gezamenlijk afsluiting

Webwinkel

Graag stellen we U een aantal boeken voor die verkrijgbaar zijn in de webshop van Lieve Engeltjes.

Over het onderwerp 'verlies van een kind' zijn gelukkig steeds meer boeken beschikbaar. Hier ziet u de boeken die stichting Lieve Engeltjes heeft uitgebracht.

Meer informatie vind je op de website van Lieve Engeltjes: www.lieve-engeltjes.nl

Geen Blote voetjes in het gras.

Het boek bevat verhalen van ongeveer vijftig (oud-)leden van Lieve Engeltjes. Deze ouders vertellen hoe zij zijn om gegaan met het verlies van hun kind. Hoe reageerde de omgeving en familie en hoe reageerden vrienden en collega's? Hoe hebben de ouders een nieuwe zwangerschap ervaren na het verlies? Wat heeft het verlies betekend voor de relatie?

Het boek omvat een vrij ruime tijdsperiode. U zult verhalen lezen van ouders die hun kindje 8 weken na de conceptie hebben verloren, tot anderhalf, twee jaar na geboorte.

Geen blote voetjes in het zand.

Ook het tweede boek van Lieve Engeltjes bevat verhalen van lotgenoten. Zij vertellen u op indringende wijze hoe ze zijn omgegaan met het verlies van hun (klein)kind.

Het boek omvat een vrij ruime tijdsperiode, zowel in leeftijd van de kinderen als de tijd waarin het kind overleed.

Sommige verhalen gaan over kinderen die vrij recentelijk zijn overleden, andere verhalen vertellen over het verlies van een kind meer dan twintig jaar geleden, in veel gevallen een wereld van verschil.

Gedichtenbundel: Doodgewoon mijn Kind

In 2007 heeft stichting Lieve Engeltjes haar 5e gedichtenbundel Doodgewoon mijn kind uitgegeven.

Een bundel met gedichten geschreven door lotgenoten, emoties die recht uit het hart komen.

Geraakt worden door woorden, steun vinden in woorden, woorden als uitlaatklep....

Het maken van gedichten, het lezen van gedichten, de helende werking van gedichten is divers.

Door gedichten te maken over ingrijpende gebeurtenissen in je leven, kun je je gedachten ordenen en je emotiesklank en vorm geven. Het lezen van gedichten over datgene wat je tot in het diepst van je ziel raakt, kan veel steun en troost geven.

Gedichtenbundel: Doodgewoon mijn Kind

In oktober 2010 heeft stichting Lieve Engeltjes haar 6e gedichtenbundel Doodgewoon mijn kind gepresenteerd.

Een bundel met gedichten geschreven door lotgenoten, emoties die recht uit het hart komen.

BN'ers Inge Diepman en Sylia de Graaf mochten de eerste bundel in ontvangst nemen.

Inge liet weten hoe bijzonder het was om een voorwoord voor deze bundel te schrijven. Het gevoel van pijn en gemis, maar ook van kracht en doorgaan, dat gevoel dat ze zelf goed kennen, nu hun David* er niet meer is. "Met deze bundel zullen onze engeltjes nooit worden vergeten door anderen" besloot zij haar woorden.

Gedichtenbundel: Doodgewoon Jullie Kind

Ter ere van het 15e jubileum jaar heeft Lieve Engeltjes in 2013 een 7e gedichtenbundel uitgegeven.

Wederom een bundel met gedichten geschreven door lotgenoten, emoties die recht uit het hart komen.

Maar op verzoek van veel hulpverleners nu niet geschreven gericht vanuit de lotgenoten zelf maar, zoals de titel al laat zien, te gebruiken als troostwoorden.

Doodgewoon jullie kind.

Kindje in 'n potje

Een fout in de chromosomen (trisomie 18) van de nog ongebornen Jonathan zet het leven van zijn ouders op zijn kop. Ze moeten een extreem moeilijke keuze maken... Jaren had moeder Lotte nodig om deze afschuwelijke gebeurtenis te kunnen verwerken. En nog steeds lopen de emoties hoog op. *Kindje in 'n potje* is het vrijwel

onbewerkte dagboek dat Lotte schreef in de maanden nadat de artsen de rampzalige uitslag van de 20-weken-echo hadden verteld.

Met het boek hoopt Lotte bij te dragen aan een beter begrip van ouders die met een vergelijkbare situatie worden geconfronteerd.

Lisa: Het verhaal van een vroeggeboorte

Dat wat onzichtbaar is, mag er zijn.

Het boek over de stilgeboorte van Lisa is een autobiografische roman in dagboekvorm. Het perspectief van de moeder wisselt af met dat van de vader, wat het boek een extra dimensie geeft. Hoe ga je om met de heftige beslissingen die je plotseling samen moet nemen als je tijdens de zwangerschap je kind dreigt te gaan verliezen? Emoties, zoals angst, verdriet en boosheid zullen voor een ieder zeer herkenbaar zijn. Daarnaast geven de vakkundige dialogen met artsen en verpleegkundigen een diepere gelaagdheid aan het verhaal.

Bernadette, mama van Noël, Anique*, Judith en Daphne

DIT MAGAZINE IS MEDE MOGELIJK GEMAAKT DOOR:

HikaShop Cart Module

Ram

graphic design **graphique**

Jan van Waarden

0031 6 22 98 95 78

www.ramvormgeving.nl

uitvaart verzekering.nl

UITVAARTVERZEKERING
VERGELIJKEN

OVERSTAPPEN.NL

Onafhankelijk vergelijken en besparen

Ter Zake Excel

verbetert

bestedeal.nl

Uitvaartverzekeringwijzer

Onafhankelijk informatiecentrum

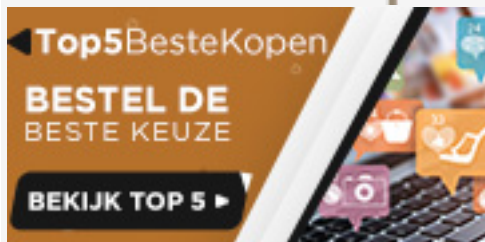

ikvergelijkonline.nl

BOSCH
GLASKUNST

slaapkops

VRIENDENLOTERIJ

- SINDS 1989 -

WIN MEER, BELEEF MEER

Partner van

bol.com

● support